

College voor geschillen medezeggenschap defensie

ADVIES

Dossiernr: ABB/2002/00122

Advies van het College voor geschillen medezeggenschap defensie aan de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten naar aanleiding van een verzoek om advies inzake een tussen:

de Commandant Vliegbasis Volkel

en

de Medezeggenschapscommissie (MC) van de Vliegbasis Volkel

gerezen geschil met betrekking tot de vraag of over de voorgestelde maatregelen inzake het instructeurbeleid m.b.t. roulatie en vulling reeds formele overeenstemming bestaat met de centrales en of de MC op grond van artikel 27, eerste lid onder b, van het Besluit medezeggenschap defensie (BMD) een adviesrecht heeft over de implementatie van het instructeurbeleid en dat op grond van artikel 30, eerste lid, van het BMD bij het ontbreken van overeenstemming aan dit instructeurbeleid geen uitvoering mag worden gegeven.

Aard en inhoud van het geschil

De vraag die partijen verdeeld houdt is tweeledig. Ten eerste de vraag of ten aanzien van het opgestelde instructeurbeleid, met betrekking tot de vullingplicht en het roulatiesysteem, formele overeenstemming is bereikt. Ten tweede de vraag de implementatie van het instructeurbeleid moet worden aangemerkt als een voorgenomen maatregel als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder b, van het BMD, waaraan voorts op grond van artikel 30, eerste lid, van het BMD, bij het ontbreken van overeenstemming aan dit instructeurbeleid geen uitvoering mag worden gegeven.

Verloop van de procedure

Bij brief d.d. 30 oktober 2000 van de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten, voor deze de Directeur Personeel, Generaal-Majoor G.G.J. Hilderink, is binnen de organisatie een aantekening aangeboden met betrekking tot de positie van de instructeur binnen de Koninklijke Luchtmacht (KLu). Voornoemde aantekening was eerder tijdens een georganiseerd overleg met de Bijzondere commissie militairen Koninklijke Luchtmacht (BCKLu) en de Bijzondere commissie burgerpersoneel Koninklijke Luchtmacht (BCBPKLu) op 4 oktober 2000 besproken. Bij brief d.d. 13 augustus 2001 van de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten, voor deze de Directeur Personeel, Generaal-Majoor G.G.J. Hilderink, is binnen de organisatie een stuk "Vernieuwd Instructeurbeleid" aangeboden.

Voorts is het instructeurbeleid besproken op het Technisch Vooroverleg (TVO) met de BCKLu en BCBPKLu op respectievelijk 10 oktober 2001, 28 november 2001, 9 januari 2002 en 18 januari 2002, alsook op het Georganiseerd Overleg tussen de BCKLu en BCBPKLu op respectievelijk 12 december 2001 en 6 februari 2002.

Bij brief d.d. 28 januari 2002 van de Directeur Personeel KLu, voor deze het Hoofd van de afdeling Beleidsontwikkeling, mr. J.P. de Jong, gericht aan de leden van de BC Militairen KLu en van de BC BPKLu, is een voorstel, genaamd Stimuleringsmaatregel instructeurs KLu, aangeboden, ter behandeling op het overleg van 6 februari 2002. In dit overleg van 6 februari 2002 wordt door de voorzitter geconcludeerd dat de vakcentrales eerst inzicht willen

krijgen in de uitvoering van het in 2000 overeengekomen beleid, alvorens zij over een financiële impuls voor dit beleid wensen te spreken.

In een brief d.d. 4 april 2002 van de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten, voor deze de plv. Directeur Personeel, Commodore H.J.M. Melker, wordt vermeld dat in overleg met de centrales van overheidspersoneel is besloten tot vernieuwing van het instructeurbeleid en wordt aan de betreffende onderdelen verzocht om personeel voor de instructeurfunctie beschikbaar te stellen. Bij brief d.d. 6 juni 2002 van de Voorzitter MC, mevrouw D. van Nispen Borsboom, gericht aan de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten, wordt medegedeeld dat tijdens de overlegvergadering met de MC op 4 juni 2002, dat heeft plaatsgevonden naar aanleiding van het gestelde in voornoemde brief van 4 april 2002, is gebleken dat sprake is van een verschil van mening tussen partijen omtrent de status van het Instructeurbeleid en daarmee over de te volgen overlegprocedure. Aan de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten wordt verzocht een uitspraak te doen in het ontstane geschil.

Bij brief van 8 juli 2002 heeft de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten, Luitenant-Generaal D.L. Berlijn, het geschil dat handelt over de status van het instructeurbeleid ter behandeling voorgelegd aan het College voor geschillen. Hierbij verwijst de Bevelhebber naar een eerdere adviesaanvraag inzake het geschil bij de vliegbasis Twenthe (ABB/2002/0088) en verzoekt het onderhavige geschil gevoegd met dit geschil te behandelen.

Standpunten van partijen

Standpunt van de Commandant Vliegbasis Volkel

De Commandant van de Vliegbasis Volkel is van oordeel dat artikel 27, tweede lid, onder b, van het BMD en artikel 35, eerste en vierde lid, van het BMD in casu van toepassing zijn. Nu de behandeling van het instructeurbeleid is voorbehouden aan het overleg met de BCKlu volgt hieruit dat geen overleg met de MC plaatsvindt. Wel zal de Commandant in dit kader de uitvoering van het beleid bij het luchtmachtonderdeel toelichten, aan zowel het betrokken personeel als de MC, en zonodig de individuele militairen aanwijzen om een functie als instructeur te vervullen. Evenwel bestaat voor de MC geen (aanvullend) adviesrecht op dit punt. Verwezen wordt naar de tekst van het BMD ten aanzien van het primaat van het Georganiseerd Overleg. Ook ten aanzien van de aanwijzing van een militair voor de functie van instructeur komt de MC geen adviesrecht toe, nu hier sprake is van een individuele relatie van het bevoegd gezag naar de militair. In dit kader is het AMAR van toepassing.

Standpunt van de MC

De MC is van mening dat ten aanzien van het instructeurbeleid, in casu ten aanzien van de daarin opgenomen vullingplicht en het roulatiesysteem, geen formele overeenstemming is bereikt met de centrales van overheidspersoneel in de BCKLu. Ter ondersteuning van deze zienswijze heeft de MC een brief d.d. 24 juli 2002, afkomstig van de heer Van den Burg, bestuurder ACOP, gericht aan de voorzitter van de Bijzondere Commissie Personeel Koninklijke Luchtmacht, overgelegd.

Voorts is de MC van mening dat zij aangaande het Instructeurbeleid wel gesprekspartner is en dat sprake is van een voorgenomen maatregel met betrekking tot de wijze waarop het algemeen personeelsbeleid bij de diensteenheid wordt uitgevoerd, en zij dus adviesrecht daarover heeft op grond van artikel 27, eerste lid, onder b, van het BMD. Voorts mag, ingevolge artikel 30 van het BMD een voorgenomen maatregel, indien tussen een MC en het hoofd van de diensteenheid geen overeenstemming bestaat, niet worden uitgevoerd.

De uitzondering als genoemd in artikel 27, lid 2, onder a, van het BMD, dient terughoudend te worden toegepast en dient in casu buiten beschouwing te worden gelaten. Het honoreren van het beroep van de Bevelhebber der Landstrijdkrachten op deze uitzonderingsgrond maakt het adviesrecht van de MC volstrekt illusoir.

De uitzondering als genoemd in artikel 27, lid 2, onder b, van het BMD is evenmin van toepassing. Hierbij wordt erop gewezen dat in dit artikel de volgende zinsnede is opgenomen: “behoudens voor zover het de gevolgen daarvan betreft voor de werkzaamheden van de bij de diensteneheid werkzame werknemers”.

Behandeling ter zitting

Partijen zijn, tezamen met de Commandant van de Vliegbasis Twenthe en de vertegenwoordigers van de MC Twenthe, in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten op de zitting van 2 september 2002. Van deze behandeling ter zitting is een verslag gemaakt, dat hier als ingelast dient te worden beschouwd.

Ter zitting is van de zijde van de MC een brief d.d. 24 juli 2002, afkomstig van de heer Van den Burg, bestuurder ACOP, gericht aan de voorzitter van de Bijzondere Commissie Personeel Koninklijke Luchtmacht, overgelegd. Hierin wordt vermeld dat ten aanzien van het instructeurbeleid geen afspraak is gemaakt over de verplichte aanwijzing en evenmin over het koppelen van een leverplicht aan een roulatiesysteem.

Voorts is ter zitting van de zijde van het bevoegd gezag een antwoordbrief d.d. 30 juli 2002, aan voornoemde heer Van den Burg, overgelegd. In deze brief, afkomstig van Commodore H.J.M. Melker, wordt vermeld dat de zienswijze zoals neergelegd in de brief van de heer Van den Burg, te weten dat op de door hem genoemde punten in het instructeurbeleid geen overeenstemming is bereikt, door schrijver niet wordt gedeeld. Beide brieven zijn aan het verslag van de zitting gehecht en dienen hier als ingelast te worden beschouwd.

Overwegingen van het College.

Allereerst merkt het College op dat het geen uitspraak doet over het ter zitting door de gemachtigde van de MC gedane verzoek tot betaling van de kosten voor de gemachtigde, welke kosten zijn gemaakt ten behoeve van een kort geding met betrekking tot de onderhavige kwestie aangaande het instructeurbeleid. Het College rekent een uitspraak hierover niet tot zijn taken zoals die in het BMD aan hem zijn toebedeeld.

Ten aanzien van het onderhavige geschil wordt het volgende overwogen.

De MC is van oordeel dat haar op grond van artikel 27, eerste lid, onder b, van het BMD adviesrecht toekomt, terwijl het bevoegd gezag zich op het standpunt stelt dat er geen sprake is van adviesrecht voor de MC, nu het een aangelegenheid betreft waarvan de behandeling is voorbehouden aan het overleg met een commissie van georganiseerd overleg en die derhalve is uitgesloten van advies op grond van artikel 27, lid 2, onder b, van het BMD.

Het College stelt vast dat het instructeurbeleid een gespreksonderwerp is dat ter bespreking is neergelegd op het georganiseerd overleg. Voor zover de MC heeft aangevoerd dat ten aanzien van het instructeurbeleid, met daarin opgenomen de vullingplicht en het roulatiesysteem, tussen de centrales geen formele overeenstemming bestaat, kan het College dit standpunt, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, niet volgen. De omstandigheid dat één van de vier betrokken centrales, de ACOP, blijkens haar brief d.d. 24 juli 2002, het punt ten aanzien van de aan het roulatiesysteem gekoppelde leverplicht nog wel ter discussie heeft gesteld, maakt dit niet anders.

Voorts merkt het College op dat het de MC niet volgt in haar bij monde van haar gemachtigde ter zitting ingenomen standpunt dat het onderwerp roulatie en vulling bij uitstek een onderwerp is dat in het overleg met de MC thuishoort en niet in het overleg met de centrales behoort te worden geregeld.

Gelet op vorenstaande is sprake van een aangelegenheid waarvan de behandeling is voorbehouden aan het overleg met een commissie van georganiseerd overleg, als bedoeld in artikel 27, tweede lid, onder b, van het BMD.

Voorts zal worden gezien of het in artikel 27, lid 2, onder b, van het BMD gemaakte voorbehoud van toepassing is. Hierbij is van belang dat, zoals door het bevoegd gezag ter zitting is verklaard, sprake is van een -in beginsel- één op één vervanging bij aanwijzing van medewerkers als instructeur. Derhalve is het College van oordeel dat op dit moment niet is gebleken dat het instructeurbeleid in die zin gevolgen heeft voor de werkzaamheden van de bij de diensteneheid werkzame werknemers. De omstandigheid dat de genoemde één op één vervanging bij de eerste vullingronde niet haalbaar is, doet hieraan niet af. Hierbij is tevens in aanmerking genomen dat, blijkens de verklaringen van het bevoegd gezag ter zitting, sprake is van 1 of 2 medewerkers die per vliegbasis als instructeur zullen worden ingezet.

Gelet op al het vorenstaande volgt het College het bevoegd gezag in zijn oordeel dat het MC in casu geen adviesrecht toekomt ingevolge artikel 27, lid 2, onder b, van het BMD.

Voor zover de MC nog heeft aangevoerd dat om tot een goede uitvoering van het instructeurbeleid te komen er met betrekking tot de aanwijzing als instructeur (aanvullende) criteria dienen te worden opgesteld, merkt het College het volgende op. Gebleken is dat binnen het overleg met de centrales ten aanzien van de aanwijzing van instructeur criteria zijn opgesteld zoals kwaliteitseisen en scholingseisen. Voorts is gebleken dat de geschiktheid en bekwaamheid van de aan te wijzen medewerker in acht wordt genomen, welke criteria door de commandant in de uitoefening van zijn functie worden toegepast. Overigens wordt door de MC ook niet bestreden dat de individuele aanwijzing tot instructeur behoort tot de bevoegdheid van de commandant. Nu de criteria in het overleg met de centrales zijn vastgesteld, ziet het College hierin geen taak voor de MC. Indien de MC deze vastgestelde criteria evenwel onvoldoende acht, kan zij dit onderwerp middels het haar toekomend initiatiefrecht aan de orde stellen.

Ten aanzien van het betoog van de MC dat het voorliggende instructeurbeleid niet kan worden aangemerkt als een maatregel die strekt tot het verzekeren van de personele vulling, de beschikbaarheid, de inzetbaarheid en het ongestoorde functioneren van de krijgsmacht, zoals bedoeld in artikel 27, lid 2, onder a, van het BMD, merkt het College op dat het zich niet buigt over de interpretatie van dit artikel nu dit voor zijn oordeel omtrent het voorliggende geschil niet relevant is. Daarbij komt dat dit ook niet door het bevoegd gezag is aangevoerd als reden waarom het MC geen adviesrecht toekomt, zodat dit reeds hierom geen nadere bespreking behoeft.

Advies

Het College adviseert de Bevelhebber der Luchtstrijdkrachten te beslissen dat de implementatie van het instructeurbeleid, niet onder het adviesrecht van de MC valt, doch een aangelegenheid betreft als bedoeld in artikel 27, tweede lid, onder b, van het BMD.

27 september 2002